

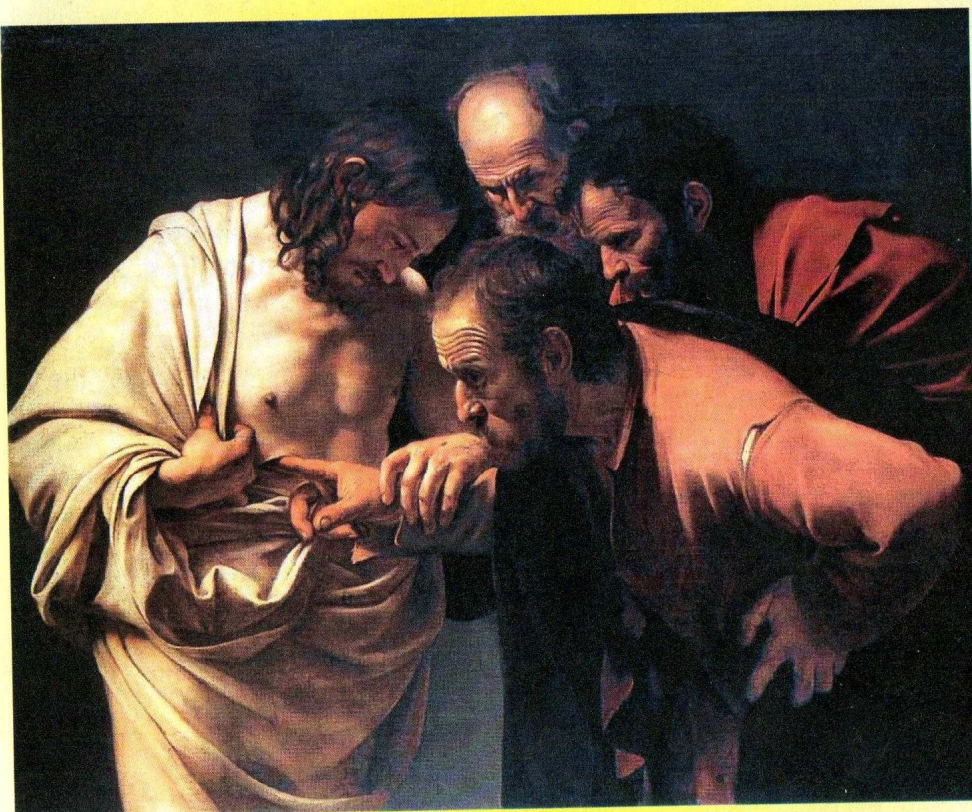
ANGELUS

18.

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín
Vydává P. Jan FRANTA pro vnitřní potřebu farností
1. května 2011 – **2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ**

Pán můj a Bůh můj

V dnešním evangeliu slyšíme o sv. Tomáši, kterému nestačí svědectví svých druhů, že se setkali s živým Kristem, a chce se sám přesvědčit dokonce i dotekem. Co se odehrává v srdcích lidí, kterých se dotýká Bůh, a kteří se smějí dotknout Boha, krásně ukazuje následující modlitba:

Ó Ježíši mé duše! Ty jediný, Ty jediný... kdy dospěji k tomu, abych to pochopila? Vždy Tě nacházím připraveného naslouchat mi, ve dne v noci, stále... Pokaždé, když hledám svůj odpočinek v tvorech, nacházím jen zklamání. Díky, Ježíši, díky. A prosím Tě, odluč mě ode všeho, co nejsi

Ty. Pošli mi zklamání, nehody, lhostejnost, zapomínání, opuštěnost, nevděčnosti a to všechno z milosrdenství ke mně, abys vytrhal z mého srdce všechno pozemské, pro dobro mé duše, která se tak snadno dá unést tvory, ale která chce náležet jen Tobě. Vzdal ode mne každou zvrácenost srdce, můj Ježíši, můj adorovaný Ježíši! Pryč se všemi zlými sklony, pryč s jejich jedem: Ty, jen Ty, ať mohu přijmout prvotiny svého utrpení. Ať prokazují všechno možné dobro, aniž by mi někdo byl vděčný. Otroky pošlou pracovat a pak na ně zapomenou, pohrdají jimi; ach, kéž by se mnou takto zacházeli! Můj eucharistický Ježíši, hle, to je moje touha, i když to bude pro mne utrpení: být úslužná a přijímat nevděčnosti odměnou za své oběti. Jak vznešený ideál, kterého nezasluhuji dosáhnout, ale po kterém toužím za každou cenu! Tak bude moje duše vždy odtržena od těla a krve, bude vždy více očišťována oběťmi a dobrovolnými pokoleními, roztáhne křídla k Tobě, můj Ježíši, a *jen Ty budeš moje odměna a mé všechno!* Jen Ty! S jakou sladkostí zaznívají ta slova v nejhlubším nitru mého srdce! Jen Ty, můj Bože,... moje jediné Dobro a mé všechno! Jen Ty od nynějška a stále budeš důvěrníkem mých lásek a mých utrpení... Ty sám ovládneš celou mou duši. Jen ty budeš moje naděje a mé nebe na zemi... Jen Ty, můj Pane, mě budeš těšit v zármutku, stírat mé slzy, sbírat mé vzdechy, přijmeš můj poslední polibek... a budeš mým jediným, mým Bohem, který mě bude provázet až k hodině smrti, kdy mě všichni opustí... a co více..., můj Ježíši, Ty mi dáš svůj božský obraz v tomto mém milovaném kříži, učiníš ho němým svědkem mého úplného znicotnění v hrobě. To je důvod, proč jen Ty, ó Ježíši, jsi a vždy budeš moje jediná láska.

Conchita Armida, z časopisu Světlo

Hledám ochotné muže, kteří by spolu se mnou Bohu sloužili u oltáře ministrantskou službou. Pamatujte, že i za neochotu budeme jednou Bohem souzeni. On nás zahrnuje svými dary a vy jsme váhaví vzdát Mu chválu. *farář*

Augustin a mušle

Marian Horvat

Velký učitel Církve sv. Augustin strávil přes 30 let práce na svém spisu De Trinitate (O Trojici) a snažil se přijít na srozumitelné vysvětlení tajemství Svaté Trojice.

Jednoho dne krácel po mořském břehu a hloubal a pokoušel se pochopit tajemství Svaté Trojice, když uviděl malého chlapce, který běhal od vody tam a zpět k jamce na břehu. Chlapec nosil v mušli vodu z oceánu a vyléval ji do malé jamky v písku.

Biskup z Hippo k němu přistoupil a zeptal se jej: „Chlapče, co to děláš?“

„Pokouším se přelít celé moře do této jamky“, odpověděl se sladkým úsměvem chlapec.

„Ale to je nemožné, mé drahé dítě, ta jamka nemůže pojmout všechnu tu vodu“, řekl Augustin.

Chlapec přerušil svou práci, postavil se, podíval se světci do očí a odpověděl: „Není to o nic nemožnější, než to, co se pokoušíš udělat ty – pochopit nesmírnost tajemství Svaté Trojice svým nepatrným rozumem.“

Světce byl zaujat touto horlivou odpovědí onoho dítěte a na chvíli od něj odvrátil zrak. Když pohlédl zpět, aby se jej zeptal na něco jiného, chlapec mezitím zmizel.

Někteří říkají, že to byl anděl poslaný Bohem, aby dal Augustinovi lekci o pýše při poznávání. Jiní tvrdí, že to byl Sám Kristus jako dítě, který se objevil světci, aby mu připomněl omezení lidského chápání velkých tajemství naší víry.

Kvůli této příhodě se mořská mušle stala symbolem sv. Augustina a studia teologie. I náš papež Benedikt XVI. ji má ve svém znaku.

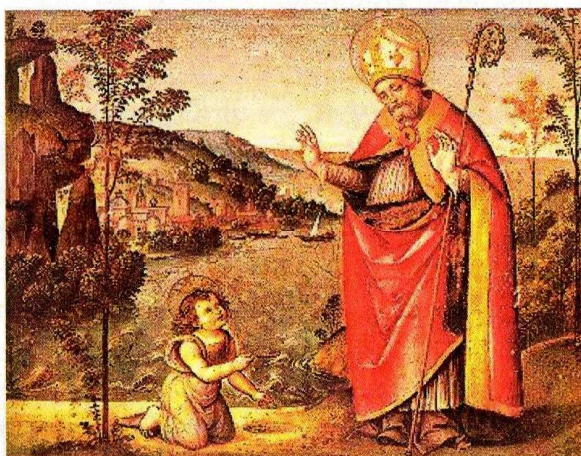
Převzato a přeloženo z Tradition in Action.

PÝCHA ŠKODÍ DUŠI I VĚDĚ

„Co je mi k čertu po sluneční soustavě? Říkáte, že obíháme kolem Slunce. Kdybychom obíhali kolem Měsíce, pro mě a pro mou práci by v tom nebyl žádný rozdíl.“

Sherlock Holmes

Je dobré začít zajímavým citátem. Přitáhne čtenářovu pozornost, a vy se nemusíte namáhat s vymýšlením úvodní věty, která, jak tvrdí autoři románů, je zpropadeně těžká. Přiznávám, agnostika a kokainistu z Baker Street 221B

mám rád ještě z dob, kdy jsem coby malý člověk četl tajně pod dekou o jeho neskutečných dobrodružstvích a geniálních řešeních zapeklých případů. Ale to není jediný důvod, proč zde jeho poněkud břitký soud uvádím. Sv. Tomáš Akvinský „pokřtil“ Aristotela, pokusme se udělat to samé s výrokem Sherlocka Holmese.

Katolická verze by zněla asi takto: „Co je mi do pad'ous [čerta vynecháme] po sluneční soustavě? Říkáte, že obíháme kolem Slunce. Kdybychom obíhali kolem Měsíce, pro spásu mé duše by v tom nebyl žádný rozdíl.“

Aby mi bylo správně rozuměno. Nechci tím říct, že vědecké poznatky nemají žádný smysl. Naopak, jejich přínos v přirozené rovině je úžasný, stejně jako je jistě úžasné a dobrodružné vědecké bádání, které není nepodobné Holmesově honbě za zločincem. Věda nám odkrývá nové světy, které vypravují onen nekonečný úchvatný příběh o díle Hospodinových rukou. Příběh, který učí člověka pokoře a lásce. V této souvislosti vzpomínám na jistého starého pána ze severních Čech, kterému jsem kdysi přes léto pomáhal na jeho opětovně nabytém statku. Jednoho krásného rána vyšel v oblíbených holinkách (mám podezření, že je nesundával, ani když šel spát) před chalupu, zapálil si nezbytnou startku, rozhlédl se kolem po zahradě, stromech a nedalekém potoku, přičemž rozkošnický vyfukoval kouř, a zadumaně mi pravil: Jak může někdo nevěřit v Boha? Ty lidi musejí být úplně blbí.“ Bohužel, i tací jsou mezi námi, a nemálo z nich se honosí celou řadou titulů. Jak je to možné? Proč tolik lidí, kteří odkrývají tajemství stvoření, popírá Stvořitele, a přitom se dokonce zaštiťuje vědou?

Myslím, že by nám mohla napovědět jedna zajímavá skutečnost, o které jsem nedávno četl. Víte, mezi jakými vědci je nejvíce věřících lidí? Mezi astronomy. A nejméně? Mezi biology. Mám za to, že pohled na (ne)konečný vesmír, zástupy hvězd a kosmický řád vede ty, kteří mají oči k vidění, k úžasu a následně k pokoře. Astronom se nemůže chopit vesmíru a začít s ním manipulovat dle svého. Jinak je tomu u biologů, tedy alespoň někteří z nich si to patrně myslí. Když se oddáváte životovědě, může se vám stát, že se najednou cítíte být vládcem nad životem: vezmete bezmocnou žábu, rozkucháte ji, něco na ní vyzkoušíte, zvážíte, změříte a zapíšete. A co teprve, když děláte pokusy na lidských zárodcích! To musí být teprve pocit! Ničím neomezený pán nad životem a smrtí, který míchá chromozómy jako nějaký mýtický Demiurg. Tací vědci k tomu ale nebyli předurčení osudovostí svého oboru, dali se svést lákavým pokušením, které člověku našeptává; „Otevrou se vám oči a budete jako Bůh.“ Mohli se vydat jinou cestou. Mohli své oči skutečně otevřít a spatřit vesmír ukrytý ve stvoření na naší planetě a naslouchat příběhu, který vypravuje o svém Stvořiteli. Ale mám obavy, že vidět a slyšet nechtějí, protože jsou pyšní. Moderní

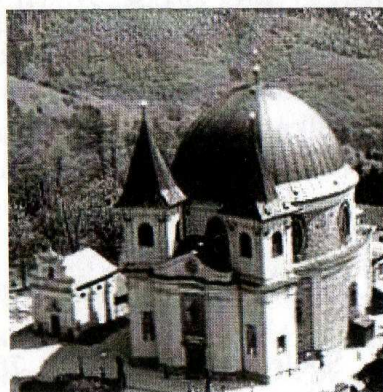
empirické vědy mají sklon říkat: „To, co nezměříme a nezvážíme, neexistuje.“ A zvažte takovou lásku. Ani rentgenem ji nevidíte. „Hm, pak neexistuje. Je to jen chemická reakce v mozku.“ Ale nechce se mi věřit, že si tito biologové berou své manželky (mají-li nějaké) „z chemické reakce v mozku, dokud nás konec chemických reakcí nerozdělí“.

U některých moderních vědců lze vyznívat ještě jeden druh pýchy, a to nechutnou dějinnou nafoukanost. Jak rádi se posmívají svým starodávným předchůdcům. „Oni si mysleli, že je Země placatá! Cha cha cha!“ „Prý kolem ní obíhá Slunce! Che che che!“ To se to posmívá, když má člověk k dispozici skvělé přístroje, které nota bene většinou ani sám nevynalezl. Co by asi vymyslel dnešní astronom, kdyby měl k pozorování hvězd jenom svoje oči. Panečku, to by byly teorie RNDr. Josefa Chytráka, CSc.! Být jimi, byl bych v tomto směru velmi opatrný. Konec konců, dějiny vědy jsou sledem vyvracení jedné teorie druhou. Mohlo by se jim snadno stát, že za pár let budou terčem posměchu oni. Už v roce 1899 tvrdil komisař amerického patentového úřadu Charles H. Duell: „Všechno již bylo vymyšleno a vynalezeno.“ To byla pýcha slavného století páry. Vědecký pokrok našich století svádí k něčemu podobnému. Byla by chyba těmto svodům podlehnout. A to hned ze dvou důvodů: za prvé, za naše poznání vděčíme také bádání a práci předchozích pokolení, přičemž po nás přijdou další; za druhé, s lidskou přirozeností a hříšností to ani nehnulo. Je sice hezké, že nám po oběžné dráze obíhá Hubbleův vesmírný teleskop, že v Ženevě urychlujeme částice a skotští vědci napodobili černou díru, ale krást, vraždit, smilnit, lhát se bude pořád, což je naše jistota v nejisté době plné převratných vědeckých objevů.

Martin R. Čejka, z časopisu Te Deum

A co nás čeká...

➤ Ve čtvrtek 12. 5. pojedeme na pouť na Svatý Hostýn. Mše svatá je na Hostýně v 9:15, ale my půjdeme na mši v 11:00 hodin. Před ní můžete využít příležitost ke svátosti smíření. Zpět bychom z Hostýna odjížděli přibližně ve 14:00 hodin. Nezapomeňte si s sebou vzít teplé oblečení a Kancionály! Objednám tři autobusy. Zájemci, napište se na listy v kostelech.

➤ Bude první pátek v měsíci, budu navštěvovat nemocné. Také se budou konat adorace.

➤ I letos se budou v měsíci květnu konat májové pobožnosti, které nechávám plně v režii vás věřících.

V Hustopečích budou májové pobožnosti vždy v pondělí a pátek po mši svaté. V Miloticích budou májové pobožnosti každý den kromě soboty v 19 hodin. V Černotíně úterý, čtvrtek v 18:30 hod. Z ostatních farností zprávy nemám, ale předpokládám, že májové mohou být jako minulý rok v Bělotíně budou v neděli a v úterý v 18 hodin v kostele a ve čtvrtek půl hodiny přede mší svatou bude růženec. Po mši svaté bude litanie. Ve Špičkách ½ před mší a v pátek v 18:30 hod.

➤ Děti, které chtějí jet letos na tábor, mohou už začít tvořit svou přihlášku. Letos totiž žádný přihlašovací formulář nebude a je na dětech, aby něco krásného samy vytvořily. Každá přihláška ovšem musí obsahovat: Jméno, rodné číslo, bydliště, tel. č. na rodiče, alergie, léky, důležitá upozornění a podpis rodičů. Také nezapomeňte uvést, že tábor se bude konat v termínu 1. 8. – 7. 8. 2011 v kempu v Budišově nad Budišovkou. Nejkrásnější přihlášky budou mít přednost při velkém zájmu účastníků. Cena bude podobná jako minulý rok.

➤ V našich farnostech chodí dům od domu dvě příjemné osoby, které nabízí přednášku pořádanou sektou Svědků Jehovových. Tyto přednášky se konávají v jejich centru, které oni nazývají Sál Království (tak se nazývají jejich modlitebny). Nabízí i různé další materiály. Doporučuji, abychom jejich nabídku velmi zdvořile a laskavě, ale rozhodně odmítli. Pamatujme, že jsou to lidé, kteří sami duchovně značně trpí a nějakou hrubostí jim nepomůžeme.

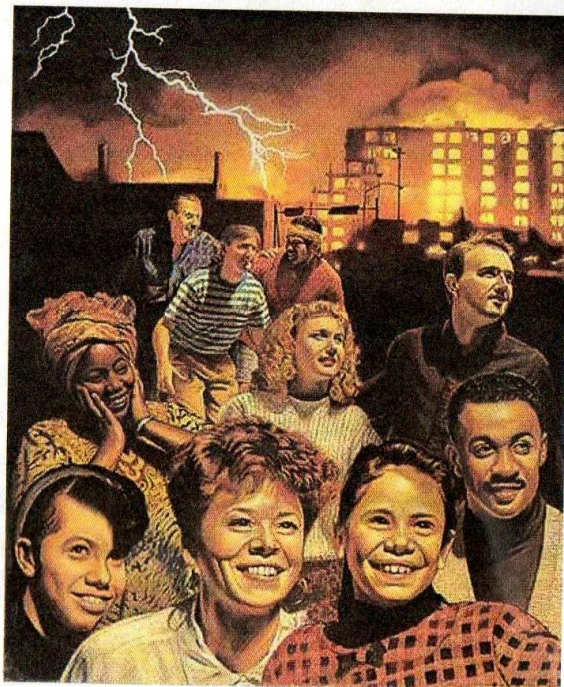
V žádném případě se ale nesmíme účastnit aktivit této sekty, protože bychom se tak vystavovali velkému nebezpečí pro svou duši. Klidně takové lidi můžete poslat za mnou na faru a já si s nimi pohovořím.

Sekta Svědků Jehovových

- Historie:

Společnost založil v 70. letech 19. století původně protestant Charles Taze Russell (1852 - 1916) v severo-

-americkém Pittsburghu, kdy na základě studia Bible vypočítal datum konce

světa (první datum na rok 1874). Získal stoupence nejen v Americe, nýbrž po celém světě. V roce 1913 se konal první světový kongres tzv. Mezinárodní sdružení vážných badatelů Bible. Název Náboženská společnost svědkové Jehovovi byl přijat až v roce 1931. Po smrti zakladatele vedl Svědky J. F. Rutherford (1869 - 1942), dále pak N. H. Knorr a F. W. Franz. V čele vedoucího sboru nyní stojí M. G. Henschel. Totalitní režimy společnost pronásledovaly. Po 2. světové válce společnost prodělala misijní rozmach a získala statisíce nových členů.

- Základní věrouka:

Sekta pevně věří v doslovný Kristův návrat a ustavení jeho království na Zemi. První datum bylo ustanoveno na rok 1874 potom následovalo několik dalších pokusů o určení dat příchodu, které však vždy vyústily ve zklamání. Kristus byl podle Svědků uveden do královského úřadu při svém druhém příchodu roku 1914, kdy nastala poslední fáze světových dějin. Ta vyvrcholí v době stanovené Bohem apokalyptickou bitvou u Armagedonu. K nebeskému životu bude vyvoleno 144 tisíc božích služebníků, kteří budou vládnout společně s Kristem, na rozdíl od "velkého zástupu", který bude prožívat blaženost na obnovené Zemi a od zbylého světa včetně různých církví a náboženství, které propadnou zkáze. Základní věrouka je založena na studiu Bible - především na vlastní interpretaci biblických míst, která jsou aktuálně a závazně rozšiřována ústředním orgánem světové organizace Svědků Jehovových. Svědkové Jehovovi odmítají většinu článků víry přijímaných křesťany, např. Boží Trojici a Božství Ježíše Krista (neboť Kristus je Bohu podřízen). Členem společnosti se člověk stává křtem v dospělosti. Ten se provádí ponořením do vody - symbolizuje bezpodmínečnou oddanost Jehovovi. Důležitou činností Svědků Jehovových je misijní evangelizace s cílem seznámit co nejvíce lidí s Biblí a s božími záměry. Toto úsilí je koordinováno církevním ústředím. Probíhá formou šířeného a psaného slova v mnoha jazycích. Členové společnosti neslaví tradiční křesťanské svátky ani některá osobní jubilea např. narozeniny. Jsou vázáni povinnostmi jako např. abstinence, dietní předpisy, odmítání transfúze atd.

- Organizační struktura:

Ústředí sekty - Vedoucí sbor společnosti - sídlí v newyorském Brooklynu. V jednotlivých zemích působí regionální odbočky, které jsou rozděleny do sborů. Sbory jsou vedeny staršími a dohlážiteli, kteří pečují o zachovávání věroučných a mravních kritérií společnosti. Financována je prostřednictvím vlastních členů a díky darů sympatizantů. Do Československa přišla církev po 1. světové válce - nejprve na Slovensko, krátce na to i do Čech. Za 2. světové války a během komunistického režimu působila ilegálně. V češtině vychází jejich časopis Strážná věž a Probud'te se!.

POŘAD BOHOSLUŽEB 1. 5. – 8. 5. 2011:

Den	Liturgická oslava	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
Neděle 1. 5.	2. NEDĚLE VELIKONOČNÍ NEDĚLE BOŽÍHO MILOSRDENSTVÍ <i>Měsíční sbírka</i>	Hustopeče	8:00	za ž a + hasiče z Hustopeč, Milotic, Poruby a Vysoké
		Špičky	9:30	za ž a + hasiče ze Špiček a Kunčic
		Bělotín	11:00	za Josefa Vychodila, rod, ž r a DO
Pondělí 2. 5.	Sv. Atanáše, biskupa a učitele církve	Hustopeče	18:00	za ž a + r Majkusovu, Blažkovu, Šubovu, Puchnerovu a DO
Středa 4. 5.		Černotín	17:00	za + Ludmilu Vikovou, mžl a ž r
		Špičky	18:00	za Karla Hýžu, rod a sour
Čtvrtek 5. 5.		Bělotín	18:00	za Věru Orságovou, mža a s
Pátek 6. 5.	Sv. Jana Sarkandra, kněze a mučedníka	Hustopeče	18:00	za rod a bratra Kravákovy a rod Bachanovy, živé rodiny a DO
Sobota 7. 5.		Hustopeče	16:00	křest Matyáše Fojtíka
		Špičky	18:00	za ž a + r Bezděkovu
Neděle 8. 5.	3. NEDĚLE VELIKONOČNÍ sbírka na seminář	Hustopeče	8:00	za ž a + r Tomčíkovu, Šmídovu, Michalovíkovu, Josefa Horáka, kněze a DO
		Černotín	9:30	za + r Kajnářkovu, kmotřenku a ž r Šnejdrlovu
		Bělotín	11:00	za oběti válek

Telefon na faru: **581 626 040**